

عنوان مقاله:

مدل سازی سه بعدی مغناطیسی و زمین شناسی در کانسار شرقی کهنگ

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی فناوری های معدنکاری ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

غزل جانقربان - دانشکده مهندسی معدن، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

سیدمحمد ابطیحی فروشانی - دانشکده مهندسی معدن، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

حمزه صادقی سرخنی - دانشکده مهندسی معدن، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

هوشنگ اسدی هارونی - دانشکده مهندسی معدن، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

کانسار مس- مولیبدن پورفیری کهنگ در استان اصفهان بر روی کمر بند آتشفشانی ارومیه- دختر قرار دارد. اینکانسارها به دلیل تمایز چشمگیر بین خودپذیری مغناطیسی توده های نفوذی و توده های درون گیر و همچنین سنگ هایگرساں شده و سنگ های دست نخورده، هدف اکتشافی مناسبی برای روش مغناطیس سنجی محسوب می شوند. در اینتحقیق، داده های مغناطیسی برداشت شده در محدوده ی شرقی کانسار کهنگ پردازش و تفسیر شد و محل تقریبی هنجاری های مغناطیسی شناسایی گشت. سپس مدلسازی وارون سه بعدی داده های مذکور انجام شد. مقایسه ی مدلسه بعدی خودپذیری مغناطیسی با نتایج آنالیز ژئوشیمیایی گمانه های اکتشافی، بیشترین میزان کانی سازی را در مرز تغییرات خودپذیری مغناطیسی نشان داد. همچنین مدل سه بعدی زمین شناسی منطقه که با استفاده از اطلاعاتزمین شناسی مربوط به گمانه های اکتشافی به کمک روش درون یابی نرم گسسته (DSI) ساخته شد، نشان داد که مناطقبا خودپذیری مغناطیسی پایین منطبق بر حضور توده های برشی شده کوارتز دیوریتی و مناطق با خودپذیری مغناطیسیبالا منطبق با توده های آندزیتی هستند. بیشترین میزان کان یساز ی مس و مولیبدن نیز در تقاطع واحدهای زمین شناسیکوارتز دیوریتی و آندزیتی مشاهده شد که تطابق معنی داری با مرز تغییرات شدید خودپذیری مغناطیسی نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

کانسار کهنگ، مس پورفیری، مغناطیس سنجی، وارون سازی، مدل زمین شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942048>

